บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้การติดต่อสื่อสารและการรับส่งข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคล หรือองค์กรธุรกิจเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก การติดต่อสื่อสารระหว่างกันสามารถกระทำได้โดยการใช้อุปกรณ์สื่อสาร เช่น โทรศัพท์ธรรมดา, วิทยุติดตามตัว, แฟกซ์, โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นอุปกรณ์สื่อสารที่คนทั่วไปนิยมใช้บริการ เนื่องจากโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถพกพาติดตัวไปที่ใดก็ได้ และสามารถใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้ทันทีที่ต้องการ จึงทำให้มีจำนวนผู้ใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ในยุคแรกเทคโนโลยีของระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์เป็นแบบแอนะลอก ซึ่งใช้การเข้าถึงหลายทางทางความถี่ (Frequency Division Multiple Access: FDMA) เท่านั้น ต่อมาได้มีการพัฒนาระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์ให้มีประสิทธิภาพในการใช้งาน และมีคุณภาพในการให้บริการที่สูงขึ้น ในปัจจุบันระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์เป็นแบบดิจิตอล ซึ่งสามารถใช้การเข้าถึงหลายทางทางความถี่, การเข้าถึงหลายทางทางเวลา (Time Division Multiple Access: TDMA), การเข้าถึงหลายทางทางการเข้ารหัส (Code Division Multiple Access: CDMA)

ในระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมกันอยู่ในปัจจุบันนั้น เป็นระบบการสื่อสารไร้สาย ดังนั้นทรัพยากรที่จำเป็นในระบบก็คือ สเปกตรัมวิทยุ (radio spectrum) หรือช่องสัญญาณความถี่ซึ่งมีจำนวนจำกัด ในขณะที่ปริมาณของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้จำนวนสเปกตรัมวิทยุไม่เพียงพอที่จะรองรับผู้ใช้ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจึงได้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1. การนำช่องสัญญาณความถี่กลับมาใช้ใหม่ [1] โดยระยะทางระหว่างเซลล์ที่ใช้ความถี่ซ้ำกัน (frequency reuse distance) ขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่มเซลล์ที่แบ่งกันใช้ความถี่ของระบบ หรือที่เรียกว่า แบบรูปการใช้ความถี่ซ้ำ (frequency reuse pattern) เพื่อไม่ให้เกิดสัญญาณแทรกสอดในช่องสัญญาณร่วม (cochannel interference) และทำให้ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่มีความจุของระบบเพิ่มขึ้น

2. การลดขนาดของเซลล์ เป็นการเพิ่มความจุของระบบอีกทางหนึ่ง และยังทำให้สามารถลดขนาดของตัวโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้เล็กลงได้ เนื่องจากโทรศัพท์เคลื่อนที่จะไม่ต้องการกำลังส่งสัญญาณในระยะทางไกล เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่กำลังส่ง 5 มิลลิวัตต์ สามารถทำงานในระยะทางประมาณ 300 เมตร ซึ่งเรียกเซลล์ที่มีรัศมีครอบคลุมน้อยกว่า 1 กิโลเมตร ว่า ไมโครเซลล์ (microcell)

3. การปรับปรุงอัลกอริทึมที่ใช้ในการจัดสรรช่องสัญญาณ เพื่อให้การใช้ช่องสัญญาณมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากเดิมอัลกอริทึมที่ใช้คือวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบตายตัว (Fixed Channel Allocation: FCA) ดังรูปที่ 1.1 วิธีนี้จะมีการกำหนดชุดของช่องสัญญาณให้กับเซลล์แต่ละเซลล์แบบตายตัว ซึ่งมีประสิทธิภาพการใช้ความถี่ไม่ดี เนื่องจากในเวลาหนึ่งเซลล์บางเซลล์อาจมีผู้ใช้สูงมาก จนอาจเต็มจำนวนช่องสัญญาณที่เซลล์นั้นมีอยู่ ซึ่งจะทำให้การเรียกที่เกิดตามมาภายหลังถูกบล็อก แต่ในเซลล์อื่นอาจมีผู้ใช้น้อย และมีช่องสัญญาณว่างเหลืออยู่

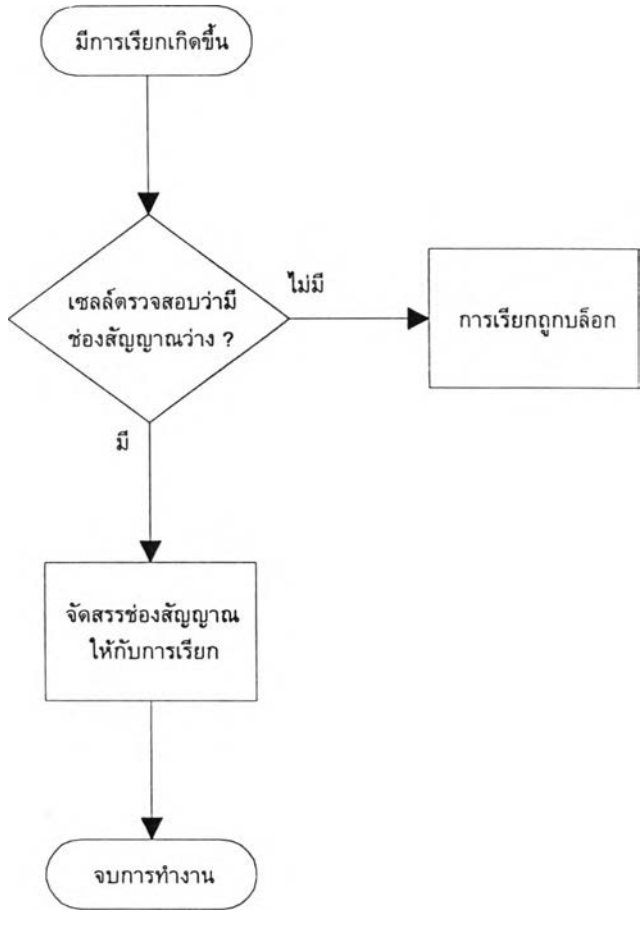

รูปที่ 1.1 การจัดสรรช่องสัญญาณแบบตายตัว

จากปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการพัฒนาวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบใหม่ขึ้น นั่นคือวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบพลวัต (Dynamic Channel Allocation: DCA) และวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบยืมช่องสัญญาณ (Borrowing Channel Allocation: BCA)

สำหรับวิธี DCA เบื้องต้นนั้นจะไม่มีการกำหนดชุดของช่องสัญญาณให้กับเซลล์แต่ละเซลล์เหมือนกับวิธี FCA แต่ช่องสัญญาณทั้งหมดของระบบจะถูกรวมไว้เป็นของกลาง ซึ่งเซลล์ทุก

เซลล์สามารถนำช่องสัญญาณใดไปใช้ก็ได้ โดยช่องสัญญาณที่มีการใช้ซ้ำนั้นจะต้องอยู่ห่างกันไม่น้อยกว่าระยะทางการใช้ความถี่ซ้ำ เพื่อไม่ให้เกิดสัญญาณแทรกสอดในช่องสัญญาณร่วมดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

ในวิธีการ DCA นั้นแบ่งลักษณะการควบคุมออกเป็น 2 ประเภท ตามที่กล่าวใน [2] คือ การควบคุมแบบศูนย์กลาง (centralized control) และ แบบกระจาย (distributed control)

ในอัลกอริทึมของการควบคุมแบบศูนย์กลางนั้น จะต้องมีศูนย์ควบคุม (control center) เพื่อใช้ในการจัดสรรช่องสัญญาณให้กับการเรียกที่เกิดขึ้นภายในเซลล์แต่ละเซลล์ ศูนย์ควบคุมจะต้องได้รับข่าวสารสถานะท้องถิ่น (local status information) จากโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกๆเครื่องในระบบ และสถานีฐานของเซลล์แต่ละเซลล์จะสามารถวัดการครอบครองช่องสัญญาณ ระดับสัญญาณแทรกสอดของช่องสัญญาณ และเงื่อนไขการแพร่กระจาย (propagation condition) ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในพื้นที่ครอบคลุมของตนเอง และจะส่งไปยังศูนย์ควบคุมทุกๆคาบเวลาค่าหนึ่ง การตัดสินใจในการจัดสรรช่องสัญญาณให้กับการเรียกที่เกิดขึ้นใหม่ จะพิจารณาจากสภาพรวมในระบบ ถ้าจำนวนของเซลล์ในระบบเพิ่มขึ้น จะทำให้การประมวลผลทางคณิตศาสตร์ยากขึ้น และวิธีนี้จะใช้ไม่ได้ผลภายใต้ทราฟฟิกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เนื่องจากความยากในการวัดสภาวะจริงของระบบ นอกจากนั้น การส่งข่าวสารสถานะท้องถิ่น และคำสั่งควบคุมนั้นจะครอบครองสเปกตรัมบางส่วนทำให้สูญเสียความจุของระบบอย่างมาก โดยเฉพาะในระบบไมโครเซลล์ (microcell) ซึ่งมีปริมาณทราฟฟิกที่เปลี่ยนแปลงอย่างมากในช่วงเวลาหนึ่งๆ จึงไม่เหมาะที่จะใช้การควบคุมแบบศูนย์กลาง

จากปัญหาดังกล่าว จึงมีการใช้การควบคุมแบบกระจาย โดยการควบคุมแบบกระจายหมายความว่า สถานีฐานสามารถเลือกช่องสัญญาณได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องส่งสัญญาณไปขอจากตัวควบคุมสถานีฐาน ซึ่งเป็นการลดปริมาณทราฟฟิกในระบบ วิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบพลวัตที่มีการควบคุมแบบกระจาย (Distributed Dynamic Channel Allocation: DDCA) แบ่งออกเป็น 2 แบบ [2] คือ ทิมิด (timid) และ แอ็กเกรสซีฟ (aggressive) โดยทิมิดมีเงื่อนไขว่าช่องสัญญาณที่จะถูกจัดสรรให้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ จะต้องไม่มีสัญญาณแทรกสอดในช่องสัญญาณร่วมเลย ส่วนแอ็กเกรสซีฟมีเงื่อนไขว่าช่องสัญญาณที่จะถูกจัดสรรให้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ อาจมีสัญญาณแทรกสอดในช่องสัญญาณร่วมได้ แต่ต้องมีการแฮนด์โอเวอร์ช่องสัญญาณภายในเซลล์เดียวกัน (intracell handover) เสียก่อน การจัดสรรแบบนี้จะให้ประสิทธิภาพดีกว่าแบบแรก แต่เสถียรภาพจะด้อยกว่า

ใน [3] ได้เสนอวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบพลวัตที่มีการควบคุมแบบกระจายแบบที่ 3 เรียกว่า เพอร์ซิสเต็นต์ โพไลต์ แอ็กเกรสซีฟ (persistent polite aggressive) ซึ่งเป็นการผสมระหว่างวิธีทิมิด และ แอ็กเกรสซีฟ เข้าด้วยกัน โดยมีหลักการคือ ในตอนแรกสถานีฐานจะหาช่อง

สัญญาณโดยใช้วิธีทิมิดก่อน เมื่อไม่สามารถหาช่องสัญญาณได้ ก็จะใช้วิธีแอ็กเกรสซีฟ ในการผสมนี้จะทำให้อัตราการบล็อกต่ำกว่าแบบทิมิด แต่ในขณะเดียวกันจะยังคงเสถียรภาพที่ดีไว้

ตัวอย่างวิธี DCA ที่ได้มีผู้นำเสนอไว้ในปัจจุบัน มีดังต่อไปนี้

ใน [4] ของ Chih-Lin I และ Pi-Hui Chao ได้เสนอวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบพลวัตที่มีการควบคุมแบบกระจายโดยการแพ็กเฉพาะท้องถิ่น (Local Packing - Distributed Dynamic Channel Allocation: LP-DDCA) ซึ่งเป็นวิธี DCA ที่มีการควบคุมแบบกระจายชนิดเพอร์ซิสเตนต์ โพไลต์ แอ็กเกรสซีฟ (persistent polite aggressive) ในวิธีนี้จะไม่มีการกำหนดช่องสัญญาณให้กับเซลล์แต่ละเซลล์ไว้ล่วงหน้า และช่องสัญญาณทั้งหมดในระบบจะถูกกำหนดด้วยหมายเลขตายตัว เมื่อมีการเรียกเกิดขึ้นในเซลล์ใด เซลล์นั้นจะเลือกช่องสัญญาณจากส่วนกลางไปใช้ โดยจะเลือกช่องสัญญาณที่ใช้งานได้หมายเลขต่ำสุดเพื่อนำไปรองรับการเรียก ช่องสัญญาณที่ใช้สอยได้ (available channel) หมายถึง ช่องสัญญาณนี้ต้องไม่ถูกใช้งานจากเซลล์ใดๆที่อยู่ในระยะที่จะเกิดการแทรกสอดในช่องสัญญาณร่วม (local reuse cluster) ของเซลล์ที่พิจารณา ดังรูปที่ 1.2 ในกรณีที่ไม่มีช่องสัญญาณที่ใช้สอยได้เหลืออยู่ เซลล์จะใช้อัลกอริทึมแอ็กเกรสซีฟ คือจะทำการค้นหาช่องสัญญาณที่ถูกใช้งานจากเพียงเซลล์เดียวใน local reuse cluster เมื่อพบจึงจะทำการจัดสรรการเรียกที่กำลังดำเนินอยู่ซึ่งใช้งานช่องสัญญาณที่ต้องการให้ไปใช้ช่องสัญญาณอื่นแล้วจึงจัดสรรช่องสัญญาณนี้ให้กับการเรียกที่เข้ามาใหม่ วิธีนี้ใช้กับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบเอฟดีเอ็มเอ (FDMA) หรือแบบแอนะลอก (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในหัวข้อที่ 2.2.1)

ในงานวิจัยของ พรรษา อุดมลาภสกุล [5] ได้นำเสนอวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณที่ปรับปรุงมาจากวิธี Channel Segregation (SEG) โดยเพิ่มอัลกอริทึมแอ็กเกรสซีฟ (aggressive) เข้าไป วิธีนี้จึงจัดเป็นวิธี DCA ที่มีการควบคุมแบบกระจายชนิด เพอร์ซิสเตนต์ โพไลต์ แอ็กเกรสซีฟ (persistent polite aggressive) ในวิธีนี้จะไม่มีการกำหนดช่องสัญญาณให้กับแต่ละเซลล์ไว้ล่วงหน้า เมื่อมีการเรียกเกิดขึ้น เซลล์จะเลือกช่องสัญญาณที่มีค่าลำดับความสำคัญสูงสุด ถ้าคลื่นพาห์ของช่องสัญญาณนี้ไม่ถูกใช้โดยเซลล์ใดในระยะที่มีสัญญาณแทรกสอด การเรียกจึงใช้ช่องสัญญาณได้ แล้วจึงทำการเพิ่มค่าลำดับความสำคัญให้กับช่องสัญญาณดังกล่าว แต่ถ้าคลื่นพาห์ของช่องสัญญาณดังกล่าวถูกใช้โดยเซลล์อื่น จะทำการลดค่าลำดับความสำคัญให้กับช่องสัญญาณดังกล่าว แล้วเลือกช่องสัญญาณที่มีค่าลำดับความสำคัญรองลงมา หากช่องสัญญาณดังกล่าวเป็นช่องสัญญาณสุดท้ายแล้วจะทำการกำหนดช่องสัญญาณ โดยใช้อัลกอริทึมแอ็กเกรสซีฟ วิธีนี้ใช้กับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์ทีดีเอ็มเอ (TDMA) หรือแบบดิจิตอล

ส่วนวิธี BCA จะมีการกำหนดชุดของช่องสัญญาณให้กับเซลล์แต่ละเซลล์ก่อน เช่นเดียวกับวิธี FCA แต่เซลล์สามารถยืมช่องสัญญาณที่ว่างจากเซลล์ข้างเคียงได้ ในกรณีที่ช่องสัญญาณทั้งหมดในเซลล์นั้นไม่ว่าง โดยช่องสัญญาณที่ยืมนั้นจะต้องมีค่า C/I (Carrier to Interference

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Ratio หรือค่าที่รับประกันคุณภาพของสัญญาณที่โทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถติดต่อกันได้) เกินกว่าค่าเทรชโฮลด์ (ระดับต่ำสุดของสัญญาณที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ได้รับ โดยระบบยังคงสามารถติดต่อกันได้และการเรียกดังกล่าวไม่ถูกบล็อก) สำหรับวิธี BCA นั้นในปัจจุบันได้มีผู้นำเสนอไว้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

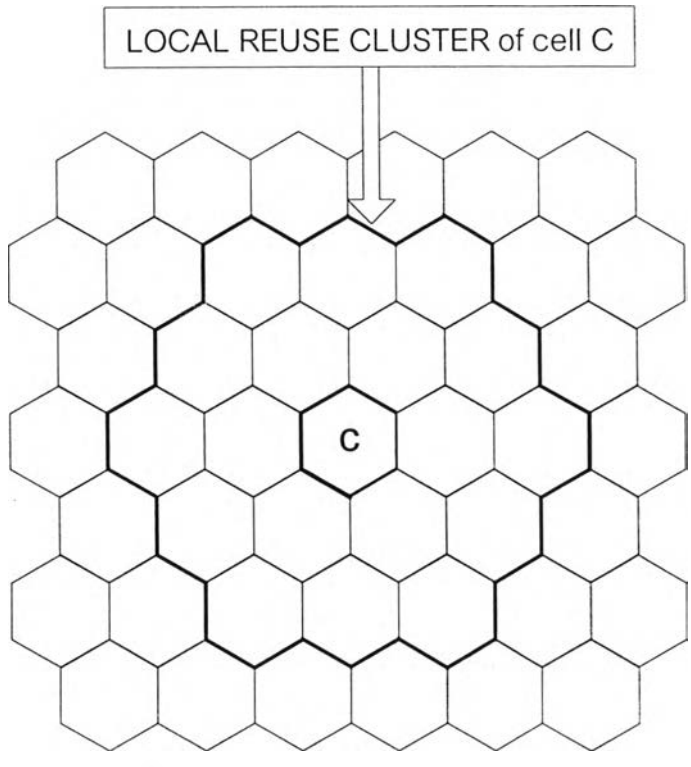

รูปที่ 1.2 local reuse cluster ของเซลล์ C

ใน [6] ของ Elnoubi, Singh และ Gupta ได้เสนอวิธีการยืมช่องสัญญาณโดยการจัดลำดับของช่องสัญญาณ (Borrowing with Channel Ordering: BCO) ในวิธีนี้ช่องสัญญาณทั้งหมดในแต่ละเซลล์จะถูกจัดลำดับ โดยช่องสัญญาณลำดับแรกสุดจะมีค่าความสำคัญสูงที่สุดที่จะถูกกำหนดให้กับการเรียกที่เกิดขึ้นในเซลล์นั้น และช่องสัญญาณลำดับท้ายสุดจะมีค่าความสำคัญสูงที่สุดที่จะถูกยืมโดยเซลล์ข้างเคียง หลังจากที่มีการยืมช่องสัญญาณ ช่องสัญญาณที่ถูกยืมจะถูกล็อกการใช้ช่องสัญญาณนั้นกับเซลล์ที่ใช้ช่องสัญญาณเดียวกันภายในระยะทางการใช้ความถี่ซ้ำของเซลล์ที่ให้ยืมช่องสัญญาณ (การล็อกช่องสัญญาณ หมายถึงไม่สามารถใช้งาน และให้ยืมช่องสัญญาณนั้นได้) วิธีนี้ใช้กับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบเอฟดีเอ็มเอ

ใน [7] ของ Zhang และ Yum ได้เสนอวิธีการยืมช่องสัญญาณโดยการล็อกช่องสัญญาณแบบมีทิศทาง (Borrowing with Directional Channel Locking: BDCL) ซึ่งปรับปรุงจากวิธี BCO โดยช่องสัญญาณที่ถูกยืมจะถูกล็อกการใช้ช่องสัญญาณนั้นกับเซลล์ที่ใช้ช่องสัญญาณเดียวกันใน

บางทิศทางซึ่งถูกแทรกสอด หรือรบกวนจากการยืมช่องสัญญาณดังกล่าวเท่านั้น วิธีนี้ใช้กับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบเอฟดีเอ็มเอ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในหัวข้อที่ 2.2.2)

ใน [8] ของ Maric, Alonso และ Metivier ได้เสนอวิธีการยืมช่องสัญญาณแบบปรับตัวโดยการจัดลำดับช่องสัญญาณ (Adaptive Borrowing with Channel Ordering: ABCO) วิธีการนี้จะกำหนดให้เซลล์หนึ่งๆ สามารถให้ยืมช่องสัญญาณที่จัดลำดับไว้ได้แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับทราฟฟิกของแต่ละเซลล์ และเซลล์ใดๆสามารถยืมช่องสัญญาณได้จากเซลล์ที่มีทราฟฟิกต่ำที่สุดในคลัสเตอร์เดียวกัน วิธีนี้ใช้กับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบทีดีเอ็มเอ

ใน [9] ของ ชัยวัฒน์ จามจรีกุล ได้ปรับปรุงวิธี ABCO โดยเสนอวิธีการยืมช่องสัญญาณตามสภาวะทราฟฟิกของเซลล์โดยการกำหนดช่องสัญญาณแบบยูนิฟอร์ม (Traffic-Based Channel Borrowing with Uniform Channel Assignment: BUCA) วิธีนี้ เมื่อมีการเรียกเกิดขึ้นเซลล์นั้นจะเลือกช่องสัญญาณที่ว่างแบบยูนิฟอร์ม แล้วตรวจสอบค่า C/I ของช่องสัญญาณ ถ้ามีค่ามากกว่าค่าเทรชโฮลด์ การเรียกจึงใช้ช่องสัญญาณได้ หากในเซลล์ดังกล่าวไม่มีช่องสัญญาณว่างเซลล์นั้นจะทำการยืมช่องสัญญาณที่ว่างจากเซลล์รอบข้างที่มีค่าทราฟฟิกต่ำที่สุด ถ้าเซลล์รอบข้างดังกล่าวไม่มีช่องสัญญาณว่าง ก็จะทำการยืมช่องสัญญาณจากเซลล์รอบข้างที่มีทราฟฟิกต่ำรองลงไป ถ้าทุกๆเซลล์รอบข้างไม่มีช่องสัญญาณว่างการเรียกจึงถูกบล็อก แต่ถ้ามีช่องสัญญาณว่างจะยืมช่องสัญญาณโดยการเลือกช่องสัญญาณแบบยูนิฟอร์ม และตรวจสอบค่า C/I ตามที่กล่าวข้างต้น วิธีนี้ใช้กับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบทีดีเอ็มเอ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในหัวข้อที่ 2.2.3)

สำหรับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบเอฟดีเอ็มเอ หรือแบบแอนะลอก ซึ่งมีการเข้าถึงหลายทางทางความถี่เท่านั้น คลื่นพาห์ 1 คลื่น สามารถรองรับผู้ใช้งานได้เพียง 1 คู่สาย แต่เมื่อมีการพัฒนาเป็นระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบทีดีเอ็มเอ หรือแบบดิจิตอล คลื่นพาห์ 1 คลื่นมีการใช้การเข้าถึงหลายทางทางเวลา ทำให้สามารถแบ่งได้เป็นร่องเวลา (time slot) ย่อยๆได้หลายๆร่องเวลาซึ่งทำให้รองรับผู้ใช้งานได้มากขึ้น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้นำเสนอ วิธีการยืมช่องสัญญาณด้วยการกำหนดคลื่นพาห์ตามลำดับโดยใช้วิธีเพอร์ซิสเตนต์ โพไลต์ แอ็กเกรสซีฟ (Channel Borrowing Using Persistent Polite Aggressive Method based Ordered Carrier Assignment: BPPA) สำหรับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบทีดีเอ็มเอ วิธีที่เสนอนี้ทำการปรับปรุงจากวิธี BDCL โดยนำเอาการควบคุมแบบกระจายชนิดเพอร์ซิสเตนต์ โพไลต์ แอ็กเกรสซีฟ ที่ใช้กับวิธี DCA (เช่น LP-DDCA [4] ดังที่กล่าวข้างต้น) มาประยุกต์ใช้กับวิธี BDCL ซึ่งจะทำให้วิธี BPPA สามารถยืมช่องสัญญาณได้มากกว่าวิธี BDCL จึงเป็นผลให้ความน่าจะเป็นของการบล็อกการเรียกลดลง แต่จะทำให้มีความน่าจะเป็นของการแฮนด์โอเวอร์ภายในเซลล์เพิ่มขึ้นด้วย

สำหรับวิธี BPPA นี้จะพิจารณาการจัดสรรช่องสัญญาณแบ่งเป็น 3 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 เมื่อมีการเรียกเกิดขึ้นในเซลล์ใดๆ และเซลล์นั้นมีช่องสัญญาณว่าง

กรณีที่ 2 เมื่อมีการเรียกเกิดขึ้นในเซลล์ใดๆ แต่เซลล์นั้นไม่มีช่องสัญญาณว่าง เซลล์นั้นจะทำการยืมคลื่นพาห์ที่ว่างจากชุดคลื่นพาห์อื่นๆ ของเซลล์ข้างเคียง

กรณีที่ 3 เมื่อมีการเรียกเกิดขึ้นในเซลล์ใดๆ แต่เซลล์นั้นไม่มีช่องสัญญาณว่าง และไม่สามารถทำการยืมคลื่นพาห์ได้อีกแล้ว เซลล์นั้นจะทำการขอคลื่นพาห์โดยการใช้อัลกอริทึมแอ็กเกรสซีฟ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในหัวข้อที่ 2.3)

นอกจากนี้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ยังนำเสนอการปรับปรุงวิธี BDCL และ LP-DDCA ให้สามารถใช้งานได้ในระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบทีดีเอ็มเอ รวมถึงการแก้ไขอัลกอริทึมของวิธี BUCA (วิธี BCA ชนิดล่าสุดที่ได้มีการนำเสนอ) ในส่วนของการยืมช่องสัญญาณ ที่จากเดิมกำหนดให้สามารถยืมช่องสัญญาณเพียงร่องเวลา (time slot) เดียวจากเซลล์ข้างเคียง ซึ่งไม่สามารถทำได้จริงในทางปฏิบัติ ให้เป็นการยืมทั้งคลื่นพาห์ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในหัวข้อที่ 3.2)

ดังนั้นผลการจำลองระบบในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะทำการเปรียบเทียบกันระหว่างวิธี FCA, LP-DDCA, BDCL, BUCA และ BPPA เพื่อศึกษาว่าวิธีใดที่ให้ค่าความน่าจะเป็นของการบล็อกการเรียกต่ำสุด (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในบทที่ 4)

สำหรับในบทที่ 2 จะกล่าวถึงรายละเอียดของวิธีต่างๆที่ผ่านมา และวิธีที่เสนอ ส่วนในบทที่ 3 กล่าวถึงแบบจำลองระบบ วิธีการจำลองระบบ และการตรวจสอบความถูกต้องของการจำลองระบบ บทที่ 4 กล่าวถึงผลของการจำลองระบบ และวิเคราะห์ผลการจำลองระบบ และในบทที่ 5 เป็นการสรุปผลการจำลองระบบ

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อปรับปรุงวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบยืมช่องสัญญาณ (Borrowing Channel Allocation : BCA) ของระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบทีดีเอ็มเอ (TDMA Cellular Mobile Telephone System) โดยเน้นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้ใช้บริการ เพื่อให้มีความน่าจะเป็นของการบล็อกการเรียกของทั้งระบบ (Overall Blocking Probability) ลดลงมากกว่าวิธีที่มีการใช้งานกันในปัจจุบัน

1.3 เป้าหมายและขอบเขตของวิทยานิพนธ์

ในการจำลองแบบ จะเปรียบเทียบผลการจำลอง สำหรับวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบยืมช่องสัญญาณที่เสนอ กับ วิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบตายตัว (FCA) วิธีการจัดสรรช่อง

สัญญาณแบบพลวัตที่มีการควบคุมแบบกระจายโดยการแพ็กเฉพาะท้องถิ่น (LP-DDCA) [4] วิธีการยืมช่องสัญญาณโดยการล็อกช่องสัญญาณแบบมีทิศทาง (BDCL) [7] และ วิธีการยืมช่องสัญญาณตามสภาวะทราฟฟิกของเซลล์โดยการกำหนดช่องสัญญาณแบบยูนิฟอร์ม (BUCA) [9] โดยจะเปรียบเทียบอัตราการบล็อกของการเรียกที่ไม่สามารถหาช่องสัญญาณใช้งานได้ โดยขึ้นกับตัวแปรต่างๆดังนี้

1. ปริมาณทราฟฟิกของเซลล์แต่ละเซลล์ในระบบ
2. ทราฟฟิกในแต่ละเซลล์ของระบบมีการแจกแจงแบบสม่ำเสมอ และไม่สม่ำเสมอ (uniform and nonuniform traffic)

1.4 ขั้นตอนและวิธีดำเนินงาน

1. ศึกษาระบบการทำงานพื้นฐานของระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่
2. ศึกษาวิธีการจัดสรรช่องสัญญาณที่ใช้ในปัจจุบัน และวิธีที่มีการเสนอออกมาใหม่
3. ออกแบบ หรือปรับปรุงวิธีการกำหนดช่องสัญญาณแบบใหม่
4. เขียนโปรแกรมจำลองแบบ
5. ทดสอบโปรแกรม และทำการจำลองแบบ
6. ประเมินผลและสรุป
7. เขียนวิทยานิพนธ์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. วิธีที่เสนอสามารถปรับปรุงการจัดสรรช่องสัญญาณ ในระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ให้ผู้ใช้บริการสามารถโทรติดได้ง่ายขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดสรรช่องสัญญาณแบบยืมช่องสัญญาณสำหรับระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์แบบทีดีเอ็มเอ